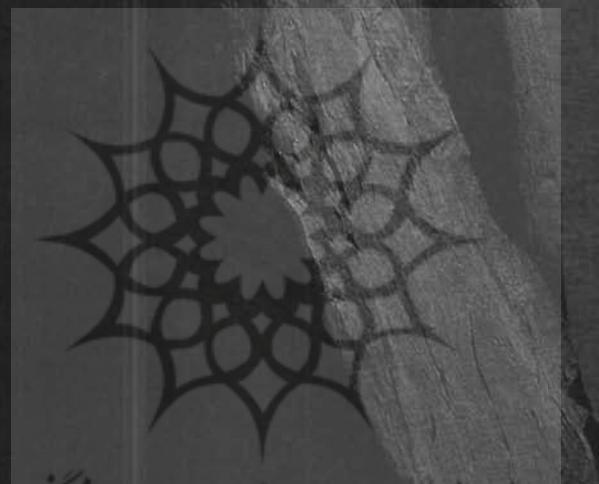

از لوح گلی تا
کتاب و رایانه،
مجموعه کثیری
از ابزارها برای
به حافظه
سپردن اندیشه‌ها
و انتقال آنها از
خلال زمان و
مکان به کار
رفته است

شیوه کامپیوتری و مطالعات فرنگی

سفر در زمان

لوئیز مرزو

محدوده‌های یک فرد ادامه می‌دهد که با سک شدن بر یک محیط انتقال یا «حامل» بیرونگی یابد. در تیجه این فرایند، پیامها از بدن انسانی جدا می‌شوند و با تجسم عینی یافتن در وسیله‌ای که این پیامها را در حافظه نگه می‌دارد و انتشار می‌دهد بقا می‌یابند.

■ اثرها و نشانها

از سنگ چخماق تا رایانه، تمامی ابزارهایی که به کار ساختن این رسانه‌ها آمده‌اند نشانی از این فرایند حرکت به سوی

اندیشه برای انتقال در مکان نخست باید زمان را در نوردد یعنی دربرابر فراموشی و خطا و تحریف ایستادگی کند و در عین حال زنده و بارور و تکامل پذیر باشد. اندیشه تنها در صورتی می‌تواند این امر را محقق سازد که نخست در حافظه و سپس در ماده جای ثابت بگیرد. ناسازه‌ای که در اینجا رخ می‌نماید صرفاً ناسازه‌ای ظاهري است چون جای ثابت گرفتن اندیشه پیش شرط و ضامن حرکت آن است. گرچه حافظه نخستین حامل در انتقال اندیشه است اما اندیشه تنها در صورتی به زندگی در فراسوی

راست، خط هیروغایی حک شده روی سنگ واقع در آسوان (مصر).

نشان دهنده فرایند تکوین آن اند از دست می دهد اما حافظه رایانه اطلاعاتی به مراتب بیشتر از آنچه بر صفحه نشان می دهد دربردارد. در هر یک از عملیات نوشتن، رونویسی، حفظ یا پاک کردن، برنامه دستور عمل و رمز برچسب را به صورت مجموعه ای از رقهای صفر و یک ثبت می کند. گرچه این رقها رمزناگشودنی اند اما با این حال شاهدان قطعی عملیات ذهنی ضروری برای تهیه یک متن، یک تصویر یا یک محاسبه اند. برنامه با مرور این دستور عملها می تواند داده ها را روی دستگاهی دیگر و در زمانی دیگر بازسازی کند، انتقال دهد و تغییر دهد.

■ سفر سبکبارانه

تحول فنون نگارش، انبار و ثبت کردن نشان می دهد که ضرورت دقت بیشتر چگونه با ضرورت تحرک بیشتر همراه است. هدف از ثبت یک پایام صرفاً تغییر ناپذیر کردن آن نیست بلکه تضمین حرکت آزادانه آن در مکان و زمان است، با توجه به اینکه بتوان حافظه دستگاه را دستکاری، جایبه جا و دوباره کرد. از لوحهای گلی یا فلزی (دوران سامریها) تا لوحهای چوبی چندلایه و تاشوی موم انداود (روم باستان)، از طومارهایی به طول چندین متر تا برگهای دوخته شده پایپروس (سده دوم تا چهارم میلادی)، از کتاب جیبی تا دیسکت یا دفترچه یادداشت های الکترونیک، نوشtar به گونه ای دسترس پذیرتر و نیز مطمئن تر در حافظه های مادی ثبت شده است.

دانشجوی اروپایی سده سیزدهم برای دستیابی به متنی که استادش سفارش کرده بود می بایست نسخه اصلی آن را از یک کتابدار قرض بگیرد تا از روی آن رونویسی کند. دانشجوی سده بیستمی یا کتاب چاپ شده را از کتابخانه امانت می گیرد تا از آن فتوکپی بگیرد، یا متن را از شبکه و از

آینده را در خود دارد: هر ابزار فنی گامی است به سوی پیروزی ذهن بر فانی بودن زندگی انسانی، نخستین گام به سوی فردی دیگر که ممکن است به مکان یا زمانی دیگر تعلق داشته باشد.

ماده هایی که بر آنها عمل حک شدن انجام می گیرد انبارهای این حافظه فعال نیز هستند، مکانهایی که عملیات پردازش نشان خاص خود را بر آنها بر جای می گذارد. هر آنچه به دست انسان ساخته می شود یک لوح یا پوست نوشته است که می توان بارها آن را پاک کرد و از نو بر آن نوشت. راهب نسخه بردار اروپایی در سده های میانه برای نوشتن دوباره روی پوست آن را پاک می کرد و درنتیجه، اثرهای پسیاری بر جا می گذاشت. متن اولیه، ناخوانای کاملاً پاک می شد و آنگاه متن دیگری روی همان صفحه نوشته می شد. این پاک کردنها در طول سده ها داستان حقیقی نوشتن را بیان می کنند: تاریخچه فن نگارش (خوش نویسی، همچنین میز تحریر، قلم، قلم تراش و خط کش)؛ روش تولید و نظام اقتصادی (پوستها را باید آهک می زندند، تمیز و خشک و گچ آندود می کردن، سپس آنها را سباده می زندند و همه این کارها بیشتر از ساعتها خطا طی زمان می برد)؛ و سرانجام تاریخچه شیوه انتشار که به الگوی خاصی از داشن پیوند خورده بود (پیامی واحد و پایدار و مقدس که خطا طان و قرائت کنندگان متعلق به یک محفل محدود از دیران بی وقفه به آن مراجعه می کردند).

برگه دان رایانه (فایل)، نیز گرچه غیرمادی و ناملموس به نظر می رسد اما از این فرایند مادی بر جا گذاردن اثر مستدنا نیست، فرایندی که هیچ اندیشه ای بدون آن نمی تواند تداوم یابد و سفر کند. هر چند یک متن الکترونیک که به دلخواه می توان آن را دستکاری کرد و تغییر داد، با از دست دادن ویژگی تعریف گر خود، متغیرها و الگوی اولیه خود را نیز که

میر تحریر فلودور داستایفسکی
(نویسنده روس) و قلمی که با آن
بسیاری از صفحه های کتاب
برادران کاراما佐وف و
خطاطات نویسنده را نوشت.

طول الیافهای نوری به جریان انداخت.

■ سفرهای گروهی

اندیشه‌ها به صورت گروهی بهتر سفر می‌کنند. علم، هنر و مذهب پیش از هر چیز مجموعه‌هایی هستند که جهان مادی یا ذهنی را در یک کل گرد می‌آورند و از نو سازمان می‌دهند تا بهتر انتقال یابد. تعلق داشتن پیام به مجموعه‌ای ساختارمند ضامن دوام آن است.

خاستگاه موزه‌ها پیش از آنکه حفظ میراث بوده باشد گردآوری تمامی دانشها در یک مکان مبادله و پژوهش بوده است. موزه اسکندریه در ۳۰۰ سال پیش از میلاد هم یک گنجینه بود و هم آزمایشگاه، مجموعه‌ای از آسیا و آندیشه‌گران که از آن، علم و باورها بر کل جهان یونانی پرتوافشانی می‌کرد. از گنجینه‌های معبدها تا گنجینه‌های کلیساهای سده‌های میانه یا پادشاهان، همین حرکت بنیادین یعنی گردآوری دیده می‌شود که آثار ذهن را در اختیار آیندگان قرار می‌داد. اما در این فراهم آوردن گنجینه‌ها چیزی بیشتر از اباحت نهفته است: در اینجا اشیا به منظور پردازش، مدیریت و سازماندهی گردآوری می‌شوند. فهرست، نمایند، پیوست، کاتالوگ و نیز مطالعه تطبیقی و مقابله‌ای و پایگان‌بندی، همه و همه عنصرهای جمع آوری شده را با ادغام در سیستمهای مولد بویا می‌کنند.

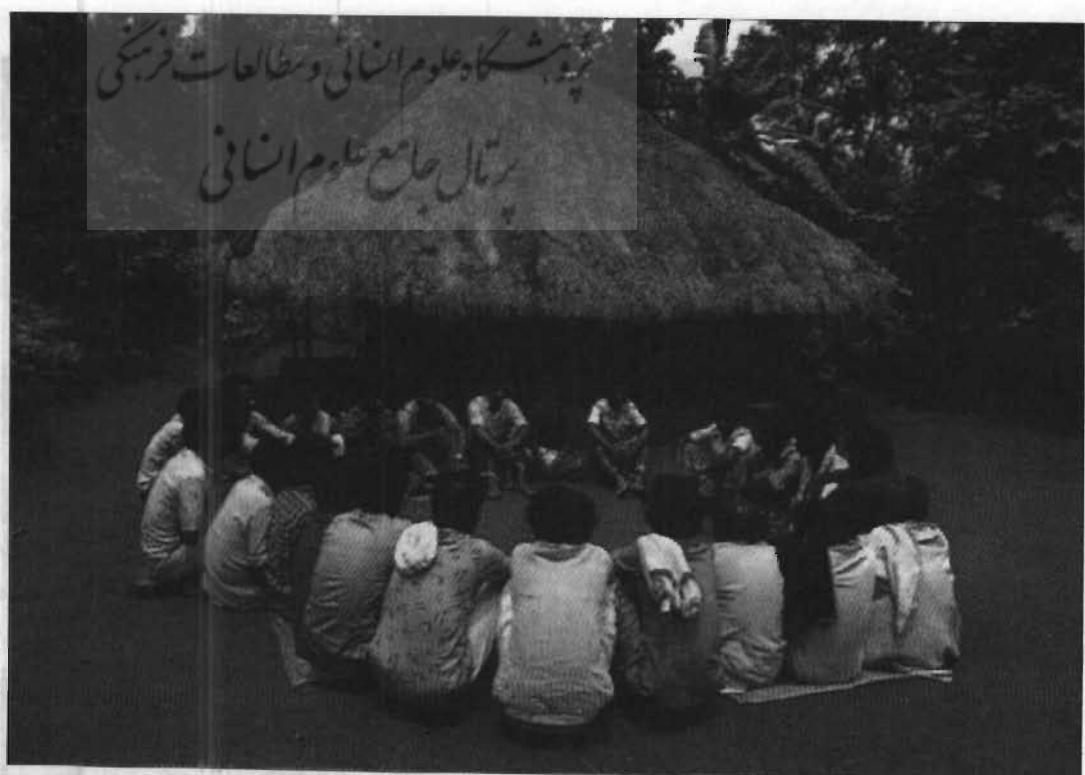
در دوران انقلاب فرانسه، گردآوری سرمایه‌های ملی ضبط شده از اشراف و کلیسا مفهوم میراث را پیدید آورد و نه بر عکس. دولت برای حفظ تصویرها، اشیا و بنایها دربرابر تخریب آثار هنری به دست انقلابیها، اقدام به آمارگیری از

راست، دستهای از الیاف نوری.
این رشته‌های مویی از جنس شیشه یا پلاستیک اطلاعات را به صورت پالسهای نوری انتقال می‌دهند و نقشی کلیدی را در ارتباطات جدید از راه دور ایفا می‌کنند.

راه دور دریافت می‌کند. در هر دو مورد، آندیشه با ثبت بر حافظه‌های متواالی جریان می‌یابد، اما در شیوه ثبت سده بیستمی خطر تغییر اطلاعات به هنگام انتقال کاهش چشمگیری می‌یابد. و آنچه در مورد کاهش تغییرپذیری اطلاعات به هنگام انتقال متنها گفتیم در مورد انتقال تصویرها به مراتب بیشتر صادق است: فقط دشواری گرتهداری از یک الگو یا نقشۀ جغرافیایی یا طرح موتاز را در نظر بگیرید تا دریابید که فنون ثبت (گراورسازی، چاپ، و یا به صورت رقم دوتایی صفر و یک درآوردن) تا چه حد بر انتشار مهارت‌ها و دانشها تأثیرگذارد است.

در عین آنکه میزان دقت و قابل اطمینان بودن رویه‌ها افزایش می‌یابد حافظه‌ها نیز سبک‌تر و کوچک‌تر می‌شوند اما از لحاظ فنی، دستگاهی پیچیده‌تر را طلب می‌کنند. سرعت و حرکت‌پذیری از توان ثبت و انبارسازی اطلاعات جدا نیستند. امروزه به یمن پیشرفت دستگاه‌های الکترونیک می‌توان اطلاعات را همزمان با ثبت انتشار داد و میلیاردها داده را در

نشست روتاییان در جنوب بانگلور،
مرکز ایالت هندی کارناتاکا.

هر فرد می‌تواند به حافظه دیگران دست یابد.

■ راهنمای فراموش نکنید

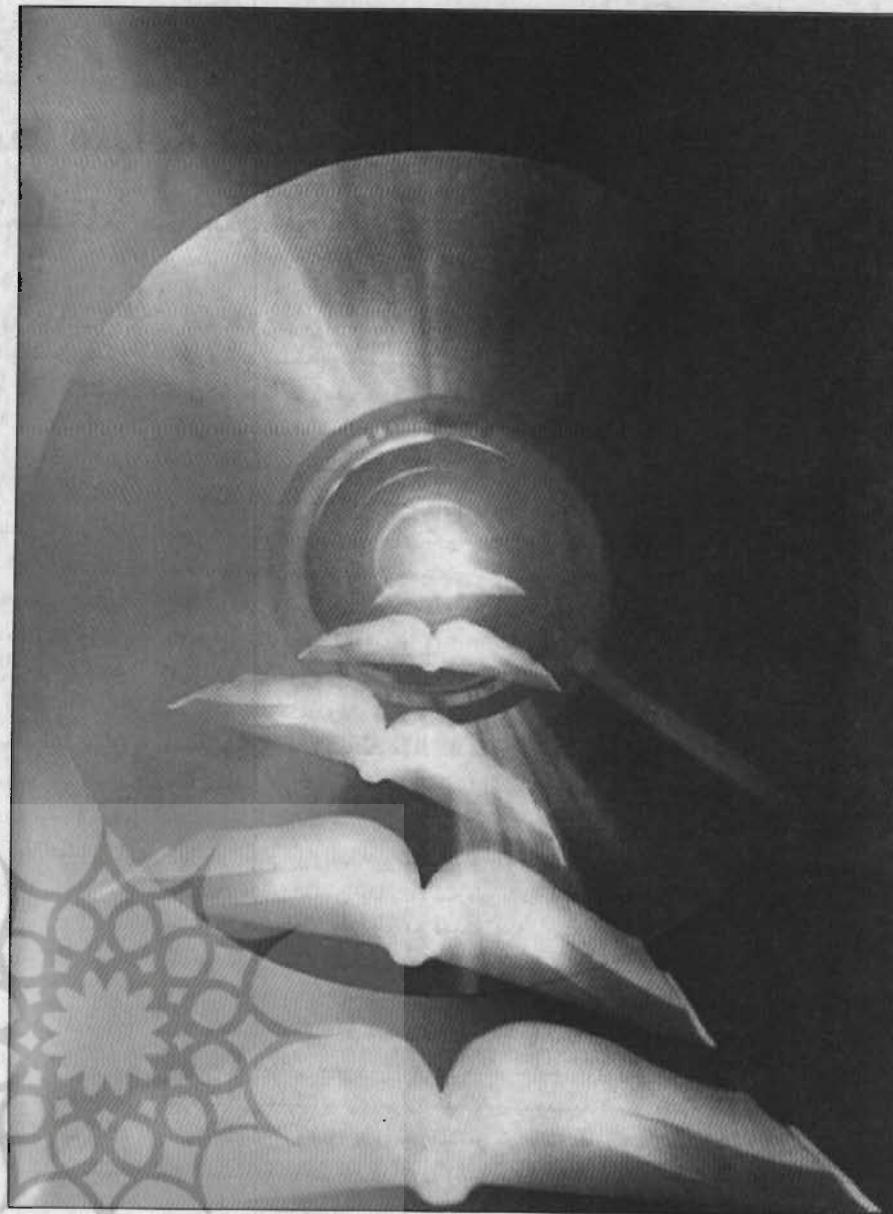
به محض آنکه باورها و اندیشه‌ها و دانشها در قلمروهای گرد آمدند باید شیوه راه یافتن به آنها را فراگرفت. در همین جاست که راهنمایها، چه انسانی و چه تکنولوژیک به کار می‌آیند. دستیابی به میراث سیاسی، فلسفی، علمی یا دینی ضرورتاً متضمن آشنایی با آنها نیست.

از روش مکانهای عمومی (*Loci communes*) که سخنوران رومی از آن استفاده می‌کردند تا بسیارگانگی تنها (hypertexte) در جهان امروز، یکی از مسئله‌های اصلی حافظه شیوه‌های راهنمایی بوده است. دنبال کردن تصویرها، استفاده از یک الگوی درخت واره برای پیش رفتن در یک نظام اندیشه، یا رفتن از یک تصویر به تصویر دیگر روی رایانه برای حرکت در شبکه همواره مستلزم مکان‌یابی اطلاعات بوده است، به همراه علامتها راه، پیج و خمهای، بزرگارها و کوره راهها. حاشیه‌نویسیها و زیرنویسها، شماره‌گذاری فصلها و صفحه‌ها، و تصویرهای سی دی رم (CD-ROM) همگی ضامن حرکت در جهان اندیشه‌هast و از همین رو پایه‌ای برای انتشار آنها.

به این راهنمایها، میانجیهایی نیز افزوده می‌شود که در نهادها، گروهها، باشگاهها، مدرسه‌ها یا تعاونیها سازمان یافته‌اند. این میانجیها که هم ساختارمند، هم مکان‌مند و هم دریافت‌کننده محیط پیرامونشان‌اند، اندیشه را به برهم‌کشتهای اجتماعی متعابخشی این اندیشه پیوند می‌دهند. از رهگذر همین میانجی‌گری است که انتقال اندیشه با یک راهبرد، مناسبات نیروها یا با موقعیتی نقش‌آفرین ارتباط می‌یابد. چون حافظه جمعی بر زمان و مکان مشترک و چهارچوب تنشها و گفتگو استوار است. میراث مشترک و اتفاق نظر به متابه پایه‌ای برای اعتقاد بدن اجتماعی به تداوم خود، هرگز خود به خودی و پیش‌تجربی نیست بلکه شکل‌گیری آن مستلزم سامان‌بخشی بی‌وقفه تجربه جمعی است.

این راهنمای‌ها حافظه جمعی از قدرت تمیز دادن ارزش‌هایی که باید حفظ شوند از ارزش‌هایی که باید به فراموشی سپرده شوند برخوردارند. بحث و جدل‌های بسیار بر سر فرمان غفو عمومی (که نخستین آن به سال ۴۰۳ پیش از میلاد بازمی‌گردد) یا بر سر تعریف جرم‌هایی که شامل مرور زمان نمی‌شوند مسئله اخلاق را در تمامی سیاستهای مربوط به حافظه برجسته می‌کند. از دیدگاه تاریخ و شکل‌گیری فرهنگها، انتخاب آنچه باید ثبت شود و آنچه باید پاک شود همواره مسئله‌ای مهم بوده است.

گرایش جامعه‌های مدرن به سرمایه‌اندوزی و بهره‌داری بی‌بایان از هر آنچه تولید می‌کنند پرسشی واقعی را پیش می‌کشد. گرچه فن‌اورهای جدید با خود رؤیای دستیابی کامل به رویدادها و پدیده‌ها و یا اینها را می‌آورند اما نباید هرگز از یاد برد که فرایند به خاطر سپردن و حافظه از فرایند فراموشی جدایی ناپذیر است.

تصویری نمایدین از ظرفیت انبارسازی یک سی‌دی - رم

(تا ۲۵۰ هزار صفحه متن در قطع کاغذ A4).

CD-ROM (مخفف دیسک فشرده حافظه فقط خواندنی)

دیسک فشرده‌ای است که دسترسی به شار عظیمی از داده‌ها

(متن، تصویر، صدا) را ممکن می‌سازد.

آنها، گردآوری توصیفهایی درمورد آنها و ساماندهی آنها در یک طبقه‌بندی یادبودهای تاریخی کرد. این طبقه‌بندی برای ای اولویتهای حفظ و بازسازی این آثار استوار بود. اندیشه‌ها که بدین‌گونه در یک نهاد گرد آمدند (یعنی در یک سیاست، مکانها و کارگزاران) و بر سنگ، گواش یا سفال ثبت شدند اندیشه‌ای نو را پدید آوردند، اندیشه سرمایه‌ای مشترک و متعلق به تمامی شهروندان و نه فردی خاص که آگاهی از میراث ملی را شکل داد.

در عرصه علم نیز حافظه با ساماندهی گزاره‌ها دانش را ثبت و تولید می‌کند. شبکه‌ها، جدولها، طرحها، درسنامه‌ها، فرهنگنامه‌ها و دانشنامه‌ها گزاره‌ها را به یکدیگر پیوند می‌دهند و نظام‌مند می‌کنند تا بتوان دانشی همواره پیچیده‌تر و پویا‌تر را از آنها به دست آورد. با چنین شبکه‌بندی‌یی است که